

ipsum impositum reperitur pro delictis superiorum; cap. Non vobis, de Sponal. c. Sane 2. de offic. deleg. c. Ubi periculum, §. Præterea in 6. c. Si sententia, de sentent. excom. in 6. Hac potissima ratione, quia subditorum poena redundat in Dominum, & rectorem & subditorum clamoribus facilius domini expurgantur, & videmus plurimum exemplis in sacra scriptura id factum, quia pro peccato Davidis interfecit fuit populus, & alia multa similia sunt compilata, in cap. Ecclesia, caus. 1. q. 4.

43 Bannum à communitate publicatum, ne quis accedat ad molendinum in molendino pertinente ad mensam archiepiscopalem, est invalidum, & revocandum, prout Sac. Cong. revocavit, & jussit revocari, ac cassari à communitate una cum aliis actis secutis, & hujusmodi actum revocationis transmitti ad Sac. Cong. Immunit. in Firmana 7. Septemb. 1638. lib. 3. decr. Paul. pag. 7. Banna laicalia circa amotionem, ut dicitur de revoluti à domibus, seu apothecis non ligant bona ecclesiarum, & ecclesiasticorum; si autem adsit publica utilitas, provideri poterit ab Episcopo; Bojanen. 10. Maji 1630. lib. 3. dec. Paul. pag. 89. In Banno laicali inhihente, ne extra domus nocturno tempore quis permaneat, non comprehenduntur personæ ecclesiasticæ, & quatenus ista in banno exprimitur, omnino est revocandum; Gravin. 23. Julii 1649.

46 lib. 4. decr. Regior. pag. 20. Bannum editum de ordine ministrorum regiorum Neapolis ab officialibus civitatis Aquilane ordinans carceribus mancipari laicos donationes, vel contrafructus fraudulentos inenutes cum ecclesiasticis in præjudicium civitatis, & non excarcerandi, nisi soluta gabella; item inhihens emi vinum à personis exemptis, & prohibens ministris civitatis concedere ecclesiasticis majorem franchigiam illa, quæ fuit taxata à Camera regia, tamquam læsivum Immunitatis, & Jurisdictionis ecclesiasticæ, est revocandum, & de facto, die 31. Octobris 1664. per duos officiales de ordine ministrorum regiorum Neapolis fuit revocatum publice ad sonum Tubæ; Aquilana 18. Novemb. 1664. lib. decr. Rocci, pag. 591.

47 Bannum publicatum per ministros communitatis, quo prohibetur manuteneri in exemptione ecclesiasticos à gabella vini, omnino revocari curet Episcopus; Birumina 6. Octobris 1671. lib. 1. decr. Altovii. pag. 742. Quoad banna, edicta, & ordines curiæ secularis Fanen. Sac. Cong. resolvit ut infra. 1. Curia secularis non potest prohibere, ut dicitur, a Pescivendoli, ne vendant pisces ecclesiasticis, antequam sint appretati à curia seculari, & consequenter neque carcerare contravenientes, nec declarare, quod ecclesiastici debeant stare ad pretium impositum piscibus à laicis. 2. Curia secularis non potest coartare ecclesiasticos ad venditionem proprii frumenti juxta taxam, & pretium impositum à laicis, nec molestare laicos ementes ipsum frumentum ab ecclesiasticis.

50 Curia secularis non potest obligare ecclesiasticos ad accipiendam licentiam à foro laico pro extrahitione granorum cum solutione unius Julii, sed si ecclesiastici accipiant hanc licentiam, gratis eis dandam esse. 4. Curia secularis non potest prohibere colonis ecclesiasticorum, ne amoveant, ut dicitur, le Covate del grano absque licentia fori laici, concedenda cum solutione unius Julii.

51 Curia secularis non potest extendere bannimenta pro consignatione messis ad ecclesiasticos, sed mens Sacre Congregationis est, quod debeat fieri in cancellaria episcopali; Fanen. 21. Martii 1673. lib. 1. decr. Altovii. pag. 785. Bannum curiæ legationis inhihens, & sibi reservans venationem, non comprehendit, nec efficere potest ecclesiasticos; Ravenatenen. 27. Martii 1696. lib. 2. decr. Vallem. pag. 15. Bannum laicale super assertis con-

Principum Catholicorum visceribus inhzere expellendi potestatem è suis, relictis vasallos, (Laici varis penis usque ad internecionem (1) afficiuntur) qui quietem publicam Seditioni vocati, de aligis criminibus considerationis redarguti evertunt, si aliter nequeunt eam consequi, est tam incontrovertibile, utpote jure determinatum (2); nec dubii aliquid circa ecclesiasticæ personas jurisdictioni subjectas occurrit: quamquam negari unquam pos-

(1) Vid. verb. Infamia, & libellus famosus, per tot. L. 3. tit. 10. p. 2. Honrar, è amar, è guardar diximos en la ley antes de ésta, que debe el Rey à su pue-

traçibus simulatis cum ecclesiasticis est abolendum per Locum tenentem; Ruben. 11. Aprilis 1690. lib. decr. Martell. pag. 599. Bannum laicale revocetur, & aboleatur in forma, qua fuit publicatum, deinde absolvi poterit ea forma ecclesiæ Baroncellus, qui illud promulgavit, etiam cum potestate subdelegandi; Neocastren. 21. Augusti. 1694. lib. 1. decr. Vallem. pag. 140.

* Bannium propter homicidium non gaudet immunitate ecclesiastica in statu ecclesiæ, sive laicus, sive clericus; Benedictus XIV. tom. 1. consil. 88. incip. Aliis, in qua id extendit ad loca republicæ Locanæ, confirmans constitutionem Clementis XII. incip. In supremo. Et quod laici rei talis præmeditati homicidii non gaudeant immunitate ecclesiastica ubique, jam staturat Benedictus XIII. consil. incip. Ex quo, §. 6. uti adnotatum reperies in verb. Immunitas, art. 2. num. 130. Vide ibi, ubi traduntur varia ad rem.*

Bannitos (ait Antonius Matthei in lib. 48. Digest. tit. 5. cap. 2. num. 2.) si latine loqui voluerimus, sacros, & proscriptos nuncupabimus. Quamquam proscriptorum quoque non unum genus. Proscriptus enim in libris nostris, nominatim tit. eod. de Bon. Proscript. & ille dicitur, cujus bona expressim confiscantur, damnatus cujus bona tacite. Sequatur enim facile panam capitalem honorum publico. Hunc vero occidi non potuisse, inde colligitur, quod civitatem quidem amittat, retineas tamen ea, que sunt juris nature, & gentium, arg. L. Deportatus 15. ff. De Interd. & Releg. Eadem igitur fortuna utitur, qua exules & deportati, quos occidi non potuisse, præterquam quod ex d. tit. de Interd. & Releg. constat; etiam Laçantius lib. de orig. err. 2. cap. 20. Exulibus, inquit, igne, & aqua interdici solebat. Adhuc enim videbatur nefas, quamvis malos, tamen homines capitis supplicio afficere. At sacer homo dicebatur, cujus anima Diis destinata erat. Et quia ad Deos pervenire non poterat, nisi soluta corpore, ideo hominem sacrum occidere fas fuit, uti Macrobius docet. Ut Restus, homo sacer is erat, quem Populus judicaverat ob maleficium, neque fas erat eum immolari. Sed qui occiderat, pariticiidii pana non tenebat, nam lege tribunicia prima causum erat: Siquis eum, qui ex plebiscito sacer sit, occiderit, pariticiidii ne sit. Ea vero lege, qua tribuni sacrosancti facti sunt, teste Dionysio, ita sancitum fuit: Ne quis vi tribunum quasi privatum facere cogito, neve eum, occidite jubeto. Qui adversus ea fecerit, sacer esto, bonaque ejus Cereri sacra sumto, qui eum occiderit, purus à cede esto. His autem hominibus Banniti similiores videntur; præterquam enim, quod nemo tecto, nemo ope, consilio jurare eos possit, etiam injuriis & libidini omnino exponuntur.

Monet Sorg Jurisprud. forens. tom. 9. cap. 65. numer. 6. & plur. seq. hos, quos dicimus bannitos, jure communi incognitos esse, idque quia eo jure, excepto crimine læsæ majestatis, mortis sententia Reo absenti decerni non poterat.

De eo queri solet, an qui occiderit bannitum immunitas à pena esse debeat, si bannum fuerit ipso jure nullum? Distingunt Interpretes, ut excusetur qui ignoravit, non excusetur, cui nullitas banni nota fuit. Ceterum, si bannum fuerit iniquum, non tamen ipso jure nullum, tam ignorantem, quam scientem remittendam esse penam tenet Anton. Matthei ubi supra num. 5.

Bannitus quando dici queat tacite restitutus? Num bannitus hic tacite restitutus jus habeat successioni? Et quid in bannito simpliciter tolerato? Vide Sorg. Jurisprud. forens. tom. 9. cap. 65. num. 30. BAP.

blo, è mostramos en qué manera. Agora queremos decir, por qué razon debe esto hacer. E para lo hacer bien, entender conviene que demosrmos la semejanza que fizo Aristoteles al Rey Alexandro en razon del mantenimiento del reyno, è del pueblo, è dice, que el reyno es como huerta, è el pueblo como arboles, è el Rey es señor de ella, è los oficiales del Rey (que han de juzgar, è han de ser oidores à cumplir la justicia) son como labradores: los ricos Omes è los Caballeros son como asoldados para guardarla, è las leyes, è los fueros, è los derechos son como valladar, que la cerca. E los Jueces è justicias, como paredes è setos, porque se amparen que non entre ninguno à hacer dafio. E otrosi, segund esta razon dixio, que debe el Rey hacer en su reyno, primeramente haciendo bien à cada uno, segund lo mereciese. Ca esto es asi como el agua, que face crescer todas las cosas, è de si adelante los buenos, faciendoles bien è honra. E taje los malos del reyno con la espada de la justicia, è arranque los torticeros echandolos de la tierra, porque non fagan dafio en ella: Reg. Decret. 28. Decembr. 1748. Ibi: Y mando, que los contraveniores, si fueren ecclesiasticos seculares ó regulares, se extrañen luego de mis dominios, como inobedientes y perturbadores de la tranquilidad pública: (1) L. 4. tit. 3. lib. 1. Ibi: Y mandamos, que les sean guardadas las leyes, que los Reyes nuestros progenitores dieron, è hicieron y otorgaron en favor de las iglesias y monasterios, Perlados, Clerigos, Religiosos, so las penas en ellas contenidas: è confirmamos y mandamos, que sean guardadas à las dichas iglesias y monesterios, Perlados, Clerigos y Religiosos, todos los privilegios, franquezas y libertades, y sentencias, buenos usos y costumbres, y mercedes, y donaciones, segun que las han y tienen. L. 4. tit. 1. lib. 3. Ind. Deasamos, que entre las jurisdicciones real y ecclesiastica haya en las Indias toda paz y conformidad, porque de la discordia se siguen graves inconvenientes. Y encargamos y mandamos à los Virreyes, Presidentes y Oidores de nuestras reales Audiencias, que guardando las leyes de estos reynos de Castilla, y la 54. tit. 7. lib. 1. de esta Recopilacion, den todo favor y ayuda à los

BAPTISMUS.

ARTICULUS I.

Quoad Baptismi institutionem, divisionem, & necessitatem.

SUMMARIUM.

- BAPTISMUS fuit à Christo institutus ante suam passionem, & mortem.
- Adducitur instantia.
- Solvitur talis instantia.
- Afferitur ratio ex institutione Eucharistiæ, & Presbyteratus.
- Afferitur alia ratio.
- Baptismus est triplex, scilicet Fluminis, Flaminis, & Sanguinis.
- Afferitur definitio Baptismi Fluminis.
- Afferitur definitio Baptismi Flaminis.
- Afferitur definitio Baptismi Sanguinis.
- Per hoc quod triplex sit assignatus Baptismus, non sequitur, quod tria sint Baptismi sacramenta.
- Solus enim Baptismus Fluminis est sacramentum.
- Baptismus autem Flaminis, & Sanguinis non sunt sacramenta.
- In defectu tamen Baptismi Fluminis sufficit ad salutem Baptismus Flaminis, vel Sanguinis.

possit à seculari jurisdictione exemptas esse (1): quapropter extra vassallorum nomen haud reputari queunt (2), debentque per consequens fidelitatem, & obedientiam, mandatis publicam tranquillitatem & utilitatem concernentibus, præstare (3); neque effugere possunt quæ vi tuitionis vassallorum dimanant, atque auctoritate economica, politicaque regie majestatis inseparabiliter dignoscuntur (4). Reges, in temporalibus, à Deo, in terra tamquam ipsius Vicarios tractandos, est intelligendum (5): ita nihil mirum, si potestas privandi temporali residentia ex suis regnis Ec-

Aristoteles al Rey Alexandro en razon del mantenimiento del reyno, è del pueblo, è dice, que el reyno es como huerta, è el pueblo como arboles, è el Rey es señor de ella, è los oficiales del Rey (que han de juzgar, è han de ser oidores à cumplir la justicia) son como labradores: los ricos Omes è los Caballeros son como asoldados para guardarla, è las leyes, è los fueros, è los derechos son como valladar, que la cerca. E los Jueces è justicias, como paredes è setos, porque se amparen que non entre ninguno à hacer dafio. E otrosi, segund esta razon dixio, que debe el Rey hacer en su reyno, primeramente haciendo bien à cada uno, segund lo mereciese. Ca esto es asi como el agua, que face crescer todas las cosas, è de si adelante los buenos, faciendoles bien è honra. E taje los malos del reyno con la espada de la justicia, è arranque los torticeros echandolos de la tierra, porque non fagan dafio en ella: Reg. Decret. 28. Decembr. 1748. Ibi: Y mando, que los contraveniores, si fueren ecclesiasticos seculares ó regulares, se extrañen luego de mis dominios, como inobedientes y perturbadores de la tranquilidad pública: (1) L. 4. tit. 3. lib. 1. Ibi: Y mandamos, que les sean guardadas las leyes, que los Reyes nuestros progenitores dieron, è hicieron y otorgaron en favor de las iglesias y monasterios, Perlados, Clerigos, Religiosos, so las penas en ellas contenidas: è confirmamos y mandamos, que sean guardadas à las dichas iglesias y monesterios, Perlados, Clerigos y Religiosos, todos los privilegios, franquezas y libertades, y sentencias, buenos usos y costumbres, y mercedes, y donaciones, segun que las han y tienen. L. 4. tit. 1. lib. 3. Ind. Deasamos, que entre las jurisdicciones real y ecclesiastica haya en las Indias toda paz y conformidad, porque de la discordia se siguen graves inconvenientes. Y encargamos y mandamos à los Virreyes, Presidentes y Oidores de nuestras reales Audiencias, que guardando las leyes de estos reynos de Castilla, y la 54. tit. 7. lib. 1. de esta Recopilacion, den todo favor y ayuda à los

- Afferitur fundamentum de sufficientia Baptismi Flaminis.
- Afferitur fundamentum de sufficientia Baptismi Sanguinis.
- Baptismus extra casum necessitatis est omnibus ad salutem necessarius necessitate mediæ.
- Parvulis est necessarius necessitate mediæ in re, Adultis vero in re, vel in voto.
- Quod adultis sit necessarius necessitate mediæ in re, vel in voto, docet expresse Tridentinum.
- Baptismi fides non est simpliciter necessaria pro contrahendo matrimonio.

BAPTISMUS fuit à Christo institutus ante suam passionem, & mortem, Scotus in 4. d. 2. q. 4. cum suis, & recentioribus passim; ratio est, quia Joannis 3. dicitur: Post hæc venit Jerus, & discipuli ejus in terram Judæam, & illic demorabatur cum eis, & baptizabat, ergo tunc jam erat institutus Baptismus, nam usus Baptismi supponit, aut continet ejus institutionem. Nec valet dicere, quod Apostoli tunc baptizabant Baptismo Joannis: Non valet, inquam, quia, ut ait Scotus loc. cit. cum S. Augustino cap. 118. videntes discipuli Joannis discipulos Christi baptizantes, conquesti sunt apud Joannem, quod ausi sint baptizare, ut constat ex Joannis 3. Si autem baptizassent Baptismo Joannis, nullam habuissent causam querelæ, quod Apostoli baptizassent, adeoque Apostoli baptizabant Baptismo à Christo instituto, & non Baptismo Joannis. Tum quia Christus ante suam passionem in ultima Cœna dedit Apostolis Eucharistiam, Luc. 22. & Ordinem Sacerdotii, ut expresse constat ex definitione Con-

Arzobispos y Obispos, y à los otros Prelados para lo que conviniere hacer en sus ministerios: L. 54. tit. 7. lib. 1. ejusd. Ibi: Que non impidan à los Prelados: la jurisdiccion ecclesiastica:

(2) Bull. S. D. Bened. XIV. 6. Sept. 1757. Ibi: Que todos sus vasallos asi ecclesiasticos, seculares y regulares, como legos de dichos reynos:

(3) Audi. Acord. 4. tit. 18. lib. 9. Ibi: cuyas leyes, y reales resoluciones, respectivas à las cosas, y no à las personas que miran al bien comun, y mejor regimen de estos mis reynos obligan directamente à los ecclesiasticos, como miembros del cuerpo politico, sin ofensa de su inmunidad: L. 2. tit. 3. lib. 3. Ind. Ibi: Mandamos à todos los Gobernadores, Justicias, subditos y vasallos nuestros, ecclesiasticos y seculares, de qualquier estado, condicion, preeminencia, ó dignidad, que los obedezcan y respeten como à personas que representan la nuestra:

(4) Vid. verb. Alimenta prope fin. L. 38. tit. 3. lib. 1. §. 2. Ibi: Valiendome unicamente de la economica potestad, sin proceder por otros medios: Vide verb. Clericus, art. VI. in addit.

(5) L. 5. tit. 1. part. 2. Vicarios de Dios son los Reyes cada uno en su Reyno; puestos sobre las gentes para mantenerlas en justicia, è en verdad quanto en lo temporal: L. 1. tit. 13. ejusd. Ibi: E conocer como el nome del Rey es de Dios, è tiene su lugar en tierra para hacer justicia, è derecho è merced: L. 14. ejusd. Ibi: è sobre esto dixio el Rey Salomon à los pueblos: non olvidedes à los Reyes que tienen su lugar en tierra: L. 15. ejusd. Ibi: E eso mismo dixio el Apostol San Pablo, que todo ome debe ser sometido à los Reyes, porque ellos son puestos por mano de Dios, è el poderio que han, del lo reciben. L. fin. Ibi: Onde non conviene al pueblo de guardar al Rey solamente del mismo, mas aun son tentados de guardarlo dellos mismos, è de lo non matar. Ca el que lo ficiese, quitaria à Dios su Vicario:

clili Tridentini *sess. 22. cap. 1. & can. 2.* ubi sic definit: *Si quis dixerit, illis verbis; hoc facite in meam commemorationem, Christum non instituisse Apostolos Sacerdotes, aut non ordinasse, ut ipsi, aliique sacerdotes offerrent Corpus, & Sanguinem suum, anathema sit.* Non est autem credendum, hoc Christum fecisse ipsis Apostolis necdum baptizatis, adeoque Baptismo necdum instituto, cum hic sit janua ad reliqua alia sacramenta, & sit primum novæ legis sacramentorum primæ institutionis, & necessitatis, ut docet Concil. Florent. in decreto unionis Latinor. & Armenor. his verbis: *Primum omnium sacramentorum locum tenet Baptismus, qui vitæ spiritualis janua est: per ipsum enim membra Christi, & de corpore efficiuntur ecclesie, Et non suscepto ipso, non suscipiantur alia sacramenta, ex cap. Veniens 3. de Presbytero non baptizato: ibi: Cum Baptismus sit fundamentum omnium sacramentorum, ante susceptionem Baptismi, non suscipitur aliud sacramentum, quoniam ubi fundamentum non est, superædificari non potest, & in ejus sumario expressè dicitur: Non baptizatus ordinari non potest, & si de facto ordinetur, non recipit Ordinis characterem, licet crederetur baptizatus: & in cap. 1. ejusdem tituli sic præcisè statuitur: Si quis presbyter*

ordinatus deprehenderit, se non esse baptizatum, baptizetur, & ordinetur. Tum etiam quia est probabilis opinio, quod Christus propriis manibus baptizaverit suam Sanctissimam Matrem, sanctum Petrum, & alios Apostolos, seu saltem quod S. Petrus à Christo baptizatus Baptismo Christi, alios postea Apostolos baptizaverit: Et quod Apostoli omnes fuerint baptizati Baptismo Christi hæbentur in cap. Quando ab Hierosolymis, de consecr. dist. 4. ibi: *Quando ab Hierosolymis exiit Jesus cum Discipulis suis in Judæam terram, & illic morabatur cum eis, baptizabat non per se ipsum, sed per discipulos suos, quos intelligimus jam fuisse baptizatos, sive Baptismo Joannis (sicut nonnulli arbitrantur) sive quod magis credibile est, Baptismo Christi. Item respondit Dominus Petro, qui locutus est Ec. ubi intelligitur, quod jam Petrus baptizatus fuerat: & in cap. Si eos, ead. dist. 4. de consecr. ubi sic dicitur: Sed ipsos, id est, Apostolos, baptizatos esse per hoc nobis innuere potuit, quando B. Petro Apostolo Dominus ait, qui lotus est Ec. adeoque Baptismus fuit à Christo institutus ante suam passionem, & ante illud tempus, quo ipse, & discipuli ejus baptizabant, Joann. 3.*

Baptismus est triplex, scilicet Fluminis, Fluminis, &

Eclesiasticos incorrigibiles, & inobedientes, quietem publicam turbantes, eisdem tribuuntur (1); immo dum seculares jurisdictionem perturbant, vel impediunt (2), veluti si vocati, ut coram se compareant, prout tenentur, reu erint (3).

Non discrepant ab his dispositionibus leges Indicæ (4): benè equidem advertitur (observantiam retinent peculiaria Castellæ in idem directæ) dupliciter videri se in earum gerere determinationem: aliisque in casibus, Prærogibus ad expulsionem ecclesiasticorum, facultatem concedi, ut manu Prælatorum, Judicisve ecclesiastici intercedente, effectum sortiatur (5); in aliis totum negotium ipsismet Prærogibus, tribunaliibusque superioribus committitur (6).

Perpensis omnibus supradictis, ad minus ratione nitivæ, & protective asserendum venit, Reges Catholicos, facultatem à suis dominis personas ecclesiasticas eliminandi, & expellendi habere, quacumque etiam dignitate præfulgentes; qua de causa, cum excommunicationis poena ingredi haud valeat, ubi quod præcipitur, justitia roboratur, proindeque careat materia (7), ideo nec imperantes, nec exequentes expulsionis decretum, videtur ex-

(1) *L. 5. tit. 6. lib. 1. Ibi:* Ni sean osados por via directa, ni indirecta, pública ni secretamente de presentar, ni intimar, ni publicar, ni afijar, ni aceptar bulas, ni rescriptos, ni sentencias executoriales, comisiones y secretos, ni otras qualesquier provisiones que tocaren en qualquier manera à las dichas iglesias y monesterios: que son de nuestro patronazgo real: y si fueren eclesiasticos por el mismo pierdan la naturaleza y temporalidades que tuvieren en estos nuestros reynos, y sean habidos por agenos y extraños dellos: *L. 5. tit. 14. lib. 8. Ibi:* Por ende mandamos, que los Obispos y Abades, u otras qualesquier personas eclesiasticas no sean osados de aqui adelante de escandalizar las ciudades, y villas y lugares: y si lo contrario hicieren, pierdan la naturaleza de nuestros reynos, y asi como agenos de él no gocen de las temporalidades: *Vide sup. num. 2. in fine.*

(2) *L. 1. tit. 8. lib. 1. Ibi:* No sean osados de perturbar la nuestra jurisdiccion seglar, ni se entremetan à conocer ni proceder: salvo de injurias manifestas y notorias, que suelen ser hechas à las iglesias ó monesterios: y si los tales Conservadores lo contrario hicieren, por ese mismo hecho pierdan las temporalidades y naturaleza que en nuestros reynos tienen y sean habidos por agenos: *Remis. 2. ejusd.* Que los Jueces eclesiasticos no usurpen la jurisdiccion real, sopena de perder la naturaleza:

(3) *L. 65. tit. 5. part. 1. Ibi:* Fuera ende si lo mandase el Rey venir ante sí: *L. 14. tit. 3. lib. 1. Ibi:* Los quales, aunque Prælados, son tenudos de venir al llamamiento de su Rey: *L. 13. tit. 3. lib. 4. Ibi:* Quando algunos no vinieren al tercero llamamiento, ordenamos y mandamos que pierdan las temporalidades:

(4) *L. 9. tit. 12. lib. 1. Ind. Rogamos, y encargamos à los Arzobispos y Obispos de nuestras Indias, que siendo avisados por los Virreyes, ó Presidentes que en sus diocesis hay algunos Clerigos sediciosos, alborotadores, y de mala vida y exemplo, y que conviene que no estén en la tierra, los castiguen, y con su parecer los*

echen de ella, sin otro respeto que el que se debe al bien comun. *L. 83. tit. 14. ejusd.* Mandamos à los Virreyes y Justicias, y encargamos à los Prelados Regulares, que teniendo noticia de que algunos Religiosos están fuera de sus monesterios, ó vagabundos de una provincia ó población à otra, los hagan reducir à sus monesterios, habiendolos de sus ordenes, y si no los hubiere, y anduviere *diculos*, y sin nuestra licencia, y de sus Prelados, los hagan salir de aquellas provincias: *L. 5. tit. 1. lib. 3. ejusd.* Rogamos, y encargamos à los Arzobispos y Obispos que no se entremetan, ni embarracen en cosa alguna tocante à la jurisdiccion real: *Remis. 2. ejusd.* Que se guarden las leyes de estos reynos de Castilla, que prohiben à los Jueces eclesiasticos usurpar la jurisdiccion real. *L. 1. tit. 10. lib. 1. ejusd.* Porque algunos Jueces eclesiasticos de las Indias han intentado usurpar nuestra jurisdiccion real: Mandamos à nuestras reales Audiencias que inviolablemente la hagan guardar en sus distritos, y por ninguna manera consientan lo contrario, haciendo cumplir y executar las leyes de estos reynos: *L. 145. tit. 15. lib. 2. ejusd.* Porque los frutos y rentas episcopales se comprehenden debaxo de la pena de temporalidades, y por tales son habidos y tenidos, podrán las Audiencias secuestrarlos quando los casos lo pidieren, procurando que nuestra jurisdiccion real se conserve y respeten: *L. 22. tit. 12. lib. 1. ejusd.* Encargamos à los Clerigos y Religiosos de nuestras Indias, que siendo llamados por nuestros Virreyes y Audiencias reales, vayan à los llamamientos que les hicieren sin poner impedimento:

(5) *Vid. prox. num. 4.*
(6) *L. 84. tit. 14. lib. 1. Ind.* Ordenamos y mandamos à nuestros Virreyes y Audiencias reales de las Indias que tengan gran cuidado de informarse y saber que Religiosos de las Ordenes, que no tienen convento en las Indias, residen en ellas: y averiguada la verdad à los que asi se hallaren, hagan embarcar y venir à estos reynos en la primera ocasion que se ofrezca:

(7) *Vid. verb. Absolutio, pag. 26. n. 1. in add. hisp.*

7 & Sanguinis. Baptismus Fluminis est sacramentum ab-
solutum anime à peccato, consistens in ablutione homi-
nis aliq ualiter consentientis, facta in aqua à alio abluen-
te, & in verbis certis simul ab eodem abluente cum de-
bita intentione prolatis, Scotus in 4. dist. 3. *quæst. 1.*
quæ definitio est eadem cum illa, quæ communiter tradi-
tur, quod Baptismus Fluminis sit ablutio corporis exte-
rior facta sub præscripta forma verborum; & de hoc Flumi-
nis Baptismo dicitur Joann. 3. *Veni Jesus, & discipuli
ejus in terram Judæam, & illic demorabatur cum eis,
& baptizabat. Baptismus Fluminis est contritio perfecta
hominis cum voto, seu proposito recipiendi Baptismus
Fluminis in te, necdum receptum, & de isto Baptismo
legitur Actorum 1. Vos autem baptizabimini Spiritu
Sancto non post multos dies. Baptismus Sanguinis est
martyrium, seu perpassio mortis, vel cruciatus lethali-
s pro Christi fide, supplens defectum Baptismi Flumi-
nis; & de hoc Baptismo dicitur Marci 16. Potestis bibere*

Calicem, quem ego bibo, aut Baptismo, quo ego baptizor, baptizari?

Per hoc tamen, quod triplex sit assignatus Baptismus, non sequitur, ut notat Glossa in cap. Baptismi vicem de consec. dist. 4. tria esse Baptismi sacramenta, quia Baptismus Fluminis solum est sacramentum, quia est unicus in essentia, & specie atoma, juxta illud Apostoli ad Ephesios 4. *Unus Dominus, una Fides, unum Baptisma;* quem locum de unitate specifica interpretatur ibi Joannes Chrysostomus. Baptismus autem Fluminis, & Sanguinis non sunt sacramenta, quia, ut dicit Glossa, *Non sunt accedente verbo ad elementum;* sed vicem tantum sacramenti supplendo per cordis contritionem, vel Sanguinis pro Christi fide effusionem, qua sic, inquit Glossa, *mundatur homo à peccatis per Penitentiam, vel Sanguinis effusionem, sicuti per lavacrum Baptismi.*

Et quod in defectu Baptismi Fluminis sufficiat ad obtinendam justificationem, & salutem Baptismus Fluminis vel

communicationem incurere, nec communitates, & oppida interdico ecclesiastico supponi, immò, quamvis juste ad excommunicationem procedatur, in Curia tamen madridensi, interdictum pro triginta dierum termino, apponi nequit (1).

Id omne, quod contra immunitatem ecclesiasticam dirigitur, cum prohibeatur (2): videtur posse asseverari, ban-
num seculare ne quis in molendinum ad mensam archiepiscopalem pertinens accedat, haud publicandum venire; & si
defacto expediat, per ejus revocabitur superiorem (3); tamen in hoc doctrina sic conformis, non debet hinc in
ditionibus te neru, ecclesiasticas personas non comprehendit in banno inhiibente, ne extra domum nocturno tempore,
præcipue si in vestibus nudati, maneant, sonitu cymbali, vulgò *la Queda*, occurso (4); neque dum donationes fiunt
hinc fraud tentæ de bonis laicis, poterit sustineri seculares donantes non esse carcerandos: detinendi quippe sunt
in vinculis usquequo gabella persolvatur (5); taxa, & appretiatio ad piscium, & frumenti venditionem, à secula-
ribus judicibus determinata, infringi ab ecclesiasticis nequit (6); & quamvis insuper habeatur, si ad extrahonem
granorum debent aliquid pro licentia persolvere, eos dictæ extrahonem obstringit prohibitio (7): sicut genera le ban-
num venationem, piscationemque prohibens (8), & ceteram politiam respicientia (9).

(1) *Audi. acord. 1. tit. 8. lib. 1.* Al Ministro del Convento de la Trinidad se notificó un breve de la Santidad de Paulo III. para que no se pueda poner en derecho por término de treinta dias donde estuviere la Corte, y que alze y quite el que tiene puesto; el qual obedeció, y en su cumplimiento dixo le alzaria, y quitaria. *Vid. verb. Interdictum.*

(2) *L. 2. tit. 3. lib. 1. Ibi:* Dexen y consientan libremente leer, y notificar, y cumplir las cartas, y mandamientos de los Jueces Eclesiasticos, en lo que pertence à su jurisdiccion; y no sean osados de romper las tales cartas, ni los amenazar, ni prender, ni herir, ni hacer otros embargos à los que las lleven, porque esto seria contra la libertad eclesiastica, y qualquier que lo contrario hiciere, que incurra en la pena estatuida en derecho contra los que quebrantan la libertad de la iglesia: *L. 3. ejusd.* Ordenamos y mandamos, que ningunos Concejos, ni Señores de lugares no constriogan, ni apremien à los Clerigos, iglesias, ni monesterios que paguen, ni pechen, ni contribuyan pechos, ni pedidos, ni otros servicios: Que les no preñadan, ni hagan estatutos, ni ordenanzas, que les no lleven ofrendas, que les no labren sus heredades:

(3) *L. 11. tit. 2. ejusd.* Ordenamos que los Duques, Condes, ni Marqueses, ni otros qualesquier Señores en sus tierras, y señoríos, ni de otra qualquier persona de qualquier calidad y condicion que sea en estos nuestros reynos y señoríos, no embarguen, ni tomen por fuerza, ni menoscaben los bienes, y rentas, y derechos de los Perlados, y Cabildos, y fabricas, é iglesias, y monesterios, y otras personas eclesiasticas, ni los estudios, y universidades de nuestros reynos, ni contra su voluntad les tomen en arrendamientos sus rentas, ni les impidan que no las arrienden libremente, ni sobre ello se hagan estatutos: porque todo esto seria contra la libertad eclesiastica:

(4) *L. 9. tit. 3. ejusd.* Clerigos de Orden sacra, ó Religiosos, ó Sacristanes que fueren hallados anjando de noche despues de la campana de *Queda* por qualquier ciudad, villa, ó lugar sin lumbrer, é sin traer hábito de Clerigo ó Frayle, que sea preso por nuestros Alcaldes, é Justicias del lugar donde asi fuere tomados, é los lleven à sus Perlados, ó Vicarios: *Vid. sup. verb. Arma,*

pag. 230. vers. Reliquum est:

(5) *L. 11. tit. 10. lib. 5.* Muchas personas, en fraude de no pechar, han hecho, y hacen donaciones, asi à hijos Clerigos, como à Estudiantes: por ende desviando los tales fraudes y engaños ordenamos, que si alguno es pechero: porque el derecho presume, que lo hizo cautelosamente à fin de no pechar, ni contribuir, que la tal donacion, ó trasapamiento sea ninguno de derecho, y que à mengua de los dichos bienes, la tal persona que asi hizo donacion de los dichos bienes, sea preso su cuerpo, y esté así preso hasta que dé bienes desembargados suyos en que se haga la dicha execucion: pero que no salga de la dicha carcel hasta que haya pagado los dichos pechos, ó muestre razon legitima porque asi no le debe hacer:

(6) *L. 9. tit. 6. lib. 2.* Los dichos nuestros Alcaldes de Corte, ó alguno de ellos por sí mismos, pongan los precios del pan, y vino, y cebada, y paja, y carnes, caza y aves, y otros mantenimientos: *Audi. Acord. 4. tit. 3. lib. 1. Ibi:* Que las Comunidades ponian precio por sí à sus vinos, siendo dicha imposicion regalia de la pública autoridad: *L. 4. tit. 25. lib. 5. Ibi:* Y prohibimos, que ninguna, ni alguna persona eclesiastica, ni seglar, de qualquier estado, ó condiccion, preeminencia, ó calidad que sea, por ninguna causa de necesidad, falta, ó esterilidad, ni por ninguna via, ni modo, directè, ni indirectè, ni à luego pagar, ni fiado, no pueda vender, ni venda el dicho trigo en grano à mas precio: *Instruct. 26. Junii 1766. §. 13.* Tambien se admitirá à estos Diputados de las juntas del pósito, y otras qualesquiera concernientes al abasto del pan, igualmente que al personal, para que se acluen de la bondad del genero, y de la legalidad del precio:

(7) *Vid. verb. Bona, art. II.*

(8) *Reg. Sched. 16. Januarii 1772. cap. 18.* Que si algunos eclesiasticos seculares ó regulares contravinieren al todo, ó parte de lo mandado en los dos referidos pntos de caza y pesca, se proceda à la aprehension de la escopeta, perro, u otro adminiculo, y à la exaccion de la multa:

(9) *Reg. Sched. 10. Julii 1781. cap. 5. Ibi:* Porque no vale el fuero en cosas de policia y gobierno: *Vid. verb. Bona.*

- 14 vel Sanguinis clare patet; de Baptismo enim Flaminis est expressa decisio Innocentii III. in cap. Apostolicam, de Presbytero non baptizato, & ideo Tridentinum, sess. 6. cap. 4. docet justificationem haberi, aut lavacro regenerationis, aut ejus voto, & colligitur ex pluribus sacræ scripturæ textibus, in quibus hominibus Deum super omnia amantibus, aut vere penitentibus promittitur justificatio, & remissio peccatorum: Proverb. 10. *Unctio delicta operis Charitatis.* Luc. 7. *Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum.* Ezechiel. 18. *Si egerit penitentiam impius, vivet, & non morietur;* & de tacto Centurio ante susceptum Baptismum Fluminis fuit justificatus Baptismo Flaminis, ut patet Actuum 3. De Baptismo Sanguinis habetur in cap. Baptismi vicem de consec. dist. 4. ubi dicitur expressè; *Baptismi vicem aliquando implere passionem, de latrone illo cui non baptizato dictum est, hodie mecum eris in Paradiso, beatus Cyprianus non leve documen tum assumpsit, & in ejus summario præcisè dicitur: Effusio sanguinis implet vicem Baptismi; & hoc desumitur ex promissione Christi, qui voluit hoc speciale privilegium concedere eis, qui pro ejus fide martyrium subeunt, ut non minus in sanguine, quàm in aqua Baptismi dealbari possint. Nam ut notat S. Augustinus. 13. de Civitate Dei cap. 7. Qui dixit, Nisi quis renatus fuerit ex aqua; etiam dixit, omnis qui me confessus fuerit coram hominibus, confitebor & ego cum coram Patre meo, & qui perdidit animam suam propter me, inveniet eam.* S. Thom. 2. 2. art. 1. ad 2. sic habet: *Passio pro Christo suscepta obinet vim Baptismi, & ideo purgat ab omni culpa & veniali & mortali, nisi actualiter voluntatem peccato inveni- rit inherenter.* Vide verb. Martyrium à num. 26.
- 16 Baptismus extra casum martyrii est omnibus ad salutem necessarius necessitate mediæ, Parvulis necessitate mediæ in re; adultis vero in re, vel in voto. Habetur expresse ex verbis Christi Joann. 3. *Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei.* Et hoc idem definitur Concilium Florentinum in decreto de Armenis dicens: *Nisi ex aqua, & Spiritu Sancto renascimur, non possumus* (ut inquit Veritas) *in regnum Celorum introire; & idem de Fide habetur ex Concil. Trident. sess. 7. can. de Baptismo sic definitur: Si quis dixerit, Baptismum liberum esse, hoc est non necessarium ad salutem, anathema sit.* Idem habetur in cap. Quisquis, de consec. dist. 4. & in Clement. de Trinitate, & Fide Catholica, cap. unie. §. final. Unde S. Augustinus Epist. 28. ad Hieronymum expresse docet, Baptismum esse parvulis omnino necessarium necessitate mediæ in re, præcisè his verbis: *Quisquis dixerit, quod in Christo vivificabuntur etiam parvuli, qui sine sacramenti ejus participatione de vita exeunt, hic profecto, & contra Apostolicam predicationem venit, & totam condemnat ecclesiam. Ubi propterea cum baptizantur parvuli feriuntur, & curvantur, quia sine dubio creditur, aliter eos in Christo vivificari omnino non posse.* Et quod Adultis sit necessarius necessitate mediæ in re, vel in voto, expresse docet Tridentinum sess. 6. de justificatione cap. 4. dicens: *Quæ quidem translatio* (ab eo sciicet statu, in quo homo nascitur filius primi Adæ in statum gratiæ) *post evangelium promulgatum sine lavacro regenerationis, aut ejus voto, fieri non potest, sicut scriptum est: Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei.*
- 19 Baptismi fides non est simpliciter necessaria pro contrahendo matrimonio. Sac. Congreg. Concil. in Nullius in Oblivione 6. Junii 1662. l. 42. Decr. fol. 190. teste Ursaya in Miscel. 1. lit. B. num. 4.
- 20 Baptismus non esse validum, nisi insimul Christum, & Eucharistiam baptizato infanti tribuantur, tamquam hæreticum dogma damnavit Benedictus XII. inter enim errores Armenorum ab ipso damnatos quinquagesimus octavus apud Raynaldum ad annum 1341. §. 66. recensetur ille, quod asserebant ad æternam puerorum salutem, & Baptismi is collati validitatem, præter Confirmationis Sacramentum, Eucharistiam etiam isdem esse administrandam; Benedictus XIV. constituit. Incip. Allate sunt §. 24.

ARTICULUS II.

Quoad Baptismi Materiam.

SUMMARIUM.

- MATERIA Baptismi est duplex, proxima, & remota; materia proxima est ablutio corporis.
- Talis ablutio fieri potest tripliciter, scilicet per immersionem, per effusionem, & per aspersionem.
- Materia remota est aqua naturalis, & elementaris.
- Quenam sit materia Baptismi valida? à num. 4. usque ad num. 5.
- Quenam sit materia Baptismi invalida? à n. 6. usque ad n. 7.
- Quenam sit materia dubia Baptismi? usque ad num. 12.
- Peccat mortaliter, qui in solemnibus Baptismo absque necessitate adhibet aquam aliam, quàm benedictam in sacro fonte.
- Non sic autem in Baptismo privato.
- Peccat mortaliter, qui cum possit habere materiam validam, adhibet pro suo libito aliam.
- Peccat mortaliter adhibens in Baptismo aquam impuram, & turbidam absque gravi necessitate.
- In necessitate quando non potest haberi materia certa valida, non solum licite potest, sed etiam sub mortali tenetur quis adhibere aquam dubiam.
- In necessitate, quando non potest infundi aqua, seu fieri ablutio in capite, vel alia parte principali corporis, potest & debet abluī, seu baptizari infans in quacumque minima parte corporis &c.
- Cum in casu necessitatis defectu materie certæ adhibetur materia dubia, debet Baptismus conferri sub conditione.
- Sic etiam dum in casu necessitatis confertur Baptismus in aliqua minima parte corporis, de qua dubitatur, an sit sufficiens ad Baptismum, tum Baptismus est conferendus sub conditione.
- Assignatur certa, & sua adhibenda praxis in his, & similibus casibus.

MATERIA Baptismi est duplex, proxima, & remota. Proxima est ablutio corporis, quæ debet esse sensibilis, ut aqua corpus physice tangat. Et hæc ablutio potest fieri tripliciter; primò per immersionem alicujus partis corporis baptizandi in aquam; secundò per effusionem aquæ in corpus, ut communiter fit in ecclesia latina; tertio per aspersionem aquæ sufficientem ad abluendum in corpore baptizandi; Sic Doctores communiter. Materia remota est aqua naturalis, & elementaris. Est de fide definitum in Conc. Lateranensi cap. Firmiter de summa Trinitate, in Conc. Florent. In decreto unionis Armenorum in Conc. Trid. sess. 7. can. 2. de Baptismo, ubi sic definitur: *Si quis dixerit aquam veram, & naturalem non esse de necessitate Baptismi, anathema sit: & constat ex pluribus sacræ scripturæ locis, ut ex illo Joann. 3. Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu Sancto: ex Act. 8. Ecce, aqua quis prohibet me baptizari? & ex cap. Non ut apponeres 3. de Baptismo.*

Valida Baptismi materia est aqua elementaris, sive calida, sive frigida, sive amara, sive dulcis, sive fluvialis, sive pluvialis, sive sit putei, sive balmi, sive matris, sive sit turbida, vel parum lutosæ, sive sulphurea. Item aqua resoluta ex nive, vel gelu, vel grandine, vel vaporibus condensata, vel fluens ex lapidibus, aut parietibus hybryno tempore, quia est liquor ex aere conversus in veram aquam naturalem. Item aqua, quæ licet habeat aliquid admixtum, est tamen potius denominanda aqua, quàm aliud, ut aqua expressa ex luto, vel alia, quæ ex permixtis exprimitur purior, & subtilior sub nomine veræ aquæ. Invalida Baptismi materia est oleum, saliva, lacrymæ, sudor, sanguis, urina, vomus, lac, item liquores, & succi expressi ex arboribus, pomis, pyris, cerasis, radicibus, granis, & similibus. Idem dicendum de nive, gla-

ciæ, grandine, & pruina, nisi prius dissolvitur, licet enim sint aqua naturalis, non tamen sunt aqua usualis, seu fluida, per quam possit fieri ablutio requisita ad validum Baptismum. Materia Baptismi dubia est omnis aqua ex floribus, & herbis per distillationem extracta, liquores naturaliter ex vitibus & arboribus emanantes, cerevisia valde tenuis, lixivium non emans crassum, & coctum, aqua ex sale resoluta; quæ tamen si sit resoluta ex sale matris, secundum aliquos est materia valida, quia est naturalis, quæ antea erat coagulata, sicut aqua ex nive; si vero sit ex sale petræ est invalida, quia non est sal ex aqua. De jusculo, in quo decoctæ sunt carnes, variè dicuntur Doctores; at vero tenenda est sententia D. Thomæ 3. part. summ. q. 66. art. 4. in corpor. & Scoti in 4. dist. 3. art. 4. & aliorum dicentium, quod jusculum est materia apta, quando non est tale, ut species aquæ sit soluta, seu destructa essentialiter, modo remaneat apta ad abluendum: Et tunc non esse materiam aptam, quando in tali jusculo est plus de alia substantia, quàm de aqua, cum sic species aquæ censetur soluta, & essentialiter destructa; unde circa ista omnia pro praxi.

Resolvitur primò, quod peccat mortaliter, qui in solemnibus Baptismo absque necessitate adhibet aquam aliam, quàm benedictam in sacro fonte; Palasus par. 4. tract. 19. punct. 3. Bonac. de Baptismo punct. 7. Nung. in 3. part. quest. 79. art. 4. Sylvester verb. Baptizans 2. quest. 3. & alii, qui dicunt peccare mortaliter, tum ob violatum morem universalem ecclesiæ, tum ob Clementinam unic. de Baptismo incipient. Presenti prohibemus editio. Dixi in Baptismo solemnibus, quia in privato per omnes uti licet aqua non benedicta. Secundò resolvitur quod peccat mortaliter, qui cum possit habere materiam validam, seu aquam elementarem, adhibet pro suo libito aliam; quia sic absque urgente necessitate exponit salutem infantis supremo discrimini. Ita communis Doctorum. Tertio resolvitur, quod mortale peccatum sacrilegii committit adhibens in Baptismo aquam impuram, & turbidam absque gravi necessitate, quia in re gravi agit contra reverentiam sacramenti, Palasus loc. cit. Gobat. tract. 2. sect. 1. numer. 41. Bonacina de Baptismo punct. 3. num. 7. & alii. Quarto resolvitur, quod in necessitate, quando non potest haberi materia certa valida, non solum licite potest, sed etiam sub peccato mortali tenetur quis adhibere aquam dubiam, quia quilibet Jure naturali, divino, & humano tenetur alterius æternam perniciem impedire, saltem quando potest sine gravi damno, & peccato; sed deficiente materia certa Baptismi, potest quis per materiam dubiam applicatam impedire æternam alterius perniciem, cum possit esse quod sit materia valida, & quidem sine suo damno, ut patet, ac etiam sine peccato, cum necessitas, & appositio conditionis evitet nullitatem, & irreverentiam Sacramenti, quia non intervenit temeritas præsumptionis, ubi est diligentia pietatis; cap. Si nulla de consec. dist. 4. adeoque &c. Est Communis. Quintò resolvitur, quod in necessitate quando non potest infundi aqua, seu fieri ablutio in capite, vel alia parte principali corporis, possit, & debeat abluī, seu baptizari infans in quacumque tandem minima parte corporis, etiam in solis capillis, in unguibus, in secundinis, vel umbilico, etiam totaliter in utero matris existens, si obstetrix sit adeo perita, ut manu intra matris uterum super infantis corpus possit aquam perfundere, vel alio quovis modo possibili corpus infantis mox perituri duabus guttis aquæ, vel etiam una sola gutta possit attingi, & abluī, quia periclitantur animæ infantis, de salute æternæ succurrendum est omni possibili modo. Sic Dicastill. disp. 1. de Baptismo n. 29. Bonac. q. 2. punct. 3. n. 24. Tannerus q. 1. n. 56. cum Victoria, Gabriel Valent. Tolet. & alii, & expresse Capevilla, de modo ministrandi Sacramenta tempore peris cap. 3. quest. 10. & alii passim.

Ceterum ad illud quæsitum, quod hac occasione suscitavit nonnulli Theologi, an scilicet minima quantitas aquæ, ut gutta una, vel duæ sufficiant ad conficiendum Baptismum, respondendum est cum Diana part. 3. tr. 4. resol. 5. illam quantitatem aquæ esse ad Baptismum sufficientem, quæ potest contingere corpus, & successive fluere ac decurrere per partem corporis, quod facere po-

test exigua quantitas aquæ; unde rectè Paulus Comitulus in resp. mor. lib. 1. q. 12. & post illum Filliuc. tom. 1. tract. 2. cap. 2. n. 34. asserunt verum fuisse Baptismum, quem contulit quædam mulier moribundo infanti, baptizando illum signo crucis impresso in fronte, digito aqua madefacto.

Notandum præterea, quod si Sacerdos post abluendum infantis statim pronuntiet formam Baptismi, vel finita prolatione verborum statim abluat, est validus Baptismus, neque repetendus: quia tunc materia, & forma censentur moraliter concurrere, & esse simul. Ita docet Henricus lib. 1. de sacram. in genere cap. 9. num. 10. & post illum eandem sententiam tenent Villalob. in summ. tom. 1. tr. 4. diffie. 2. num. 6. & Layman in theol. moral. lib. 5. tr. 2. cap. 7. n. 5. qui pro hac opinione citat etiam Victoriam, & Suarez. Nimis laxa tamen, ac proinde non admittenda est sententia Vincentii Fernandez de Heredia in disp. de sacram. in genere p. 6. dub. 2. num. 8. ubi ait: *Qui baptizatur potest abluī intotumante inchoatum formam, quinimo interposita brevi morula, e. g. in qua posuit (ut ita dicam) oratio Dominica recitari, adijci potest forma Baptismi, & vice versa; quæ doctrina communis est Sacramentis Confirmationis, Ordinis, & Extreme Unctionis.*

Advertendum tamen est, quod cum in casu necessitatis defectu materie certæ adhibetur materia dubia, debet Baptismus conferri non absolute, sed conditionaliter, dicendo v. gr. voce, vel mente sola: *Si hæc materia est valida, Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Amen;* & deinde habita materia certa valida, debet Baptismus reiterari sub conditione, dicendo v. gr. *Si non es baptizatus, Ego te baptizo in nomine Patris &c.* Sic etiam dum in casu necessitatis Baptismus confertur in aliqua minima parte corporis, de qua dubitatur an sit sufficiens ad Baptismum, tunc Baptismus est, conferendus sub conditione, dicendo v. gr. *Si ex capax, Ego te baptizo in nomine &c.* & sublata necessitate Baptismus debet reiterari sub conditione, dicendo v. gr. *Si non es baptizatus, Ego te baptizo in nomine &c.* quia sic, & certo consulitur æternæ salutis proximi, & salvatur debita reverentia sacramento. Colligitur apertè ex cap. De quibus dubium 2. de Baptismo, & ejus effusio, ubi Innocentius III. sic respondet Arelatensi Archiepiscopo: *De quibus dubium est an baptizati fuerint, baptizentur his verbis præmissis: Si baptizatus es, non te rebaptizo, sed si nondum baptizatus es. Ego te baptizo &c.* Unde de primo ad ultimum in his & similibus hæc pro certa, & tuta adhibenda est praxis; *Quando possibilis adest, via certa eligenda est: si non adest possibilis, via tutissima proxima tenenda est; cæterante impossibilitate, caute supplendum id quod impossibilitas prohibebat.* Sic concludit Scotus in 4. dist. 3. q. 2.

ARTICULUS III.

Baptismus quoad ejus Formam.

SUMMARIUM.

- ASSIGNATUR vera forma Baptismi pro ecclesia latina.
- Forma Baptismi adhibita in ecclesia græca.
- Est de fide utroque modo formam esse validam.
- Assignatur motivum, & ratio diversitatis.
- Tali motivo cessante retinetur in ecclesia latina consueta forma Baptismi.
- Ad essentialiam forme Baptismi quatuor necessario requiruntur.
- Primò debet exprimi persona, quæ baptizatur.
- Secundò actio ipsius ministri baptizantis.
- Tertio invocatio Sanctissimæ Trinitatis.
- Quarto requiritur ut exprimat non solum Trinitas Personarum, sed etiam Naturæ unitas.
- Hoc totum colligitur ex forma Baptismi à Christo præscripta, & ex aliis.
- De aliis particulis in dicta forma Baptismi usitatis, scilicet Ego, In, Amen, variè varia sentiunt usque ad num. 16.

- 17 Assignantur etiam in specie varia forma invalidae usque ad num. 30.
- 31 Adducitur instantia ex Secundo Ag. Apostol.
- 32 Solvitur talis instantia uno modo.
- 33 Solvitur adhuc alio modo usque ad n. 35.
- 36 Secunda solutio, seu responsio videtur magis consona veritati.
- 37 Adducitur alia instantia ex canone A quodam Judaeo 24. de consec. dist. 4.
- 38 Solvitur talis instantia usque ad 43.
- 44 Assignantur in specie varia forma dubie usque ad num. 51.

VERA & legitima forma Baptismi in ecclesia latina est ista: Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Est de fide, & desumitur clare ex illis verbis Christi Matth. ult. Eum docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti; & habetur definitum in Concilio Lateranensi, cap. Firmiter, de summa Trinitate, Florentino in decreto unionis Armenorum §. Quinto Ecclesiasticorum, & Tridentino sess. 7. can. 4. de Baptismo, & Si quis puerum 1. de Baptismo. In ecclesia vero graeca observatur haec forma: Baptizatur, vel ut vult Arcudius, Baptizatur servus Christi in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. ¶ In hac tamen Graecorum forma debet exprimi persona baptizandi, dicendo: baptizatur hic servus Christi, vel servus Christi Petrus; ut docet Dicastillus de Sacram. tom. 1. tract. 2. disp. 1. dub. 5. num. 83. cui addit Cabreara in 3. part. D. Th. q. 66. art. 5. Estium in 4. sent. dist. 3. §. 3. & Petrum de Ledesma, de sacram. tom. 1. cap. 4. concl. 1. dub. 3. deducitur ex definitione Conc. Florentini, ubi forma Graecis p. descripta non est haec: Baptizatur servus Christi, sed haec. Baptizatur talis servus Christi. At non desunt adherentes contrariae sententiae; vide Franc. Lugo de sacram. lib. 2. cap. 3. q. 2. n. 14. Jo. Paulum Nazarium tom. 8. suorum operum, opusc. 3. cas. 3. Trullench. de sacram. l. 2. cap. 1. dub. 4. num. 6. Castrop. tom. 4. tr. 19. punct. 5. ¶ Est de fide utroque modo formam esse validam & legitimam, ut est expresse definitum à Concilio Florentino in cit. decreto unionis Armenorum, quamvis nobis latinis non liceat uti forma Graecorum, quia esset contra consuetudinem ecclesiae latinae, nec fieret sine scandalo. Rationem autem hujus diversitatis deducit in 4. dist. 2. q. 2. ex eo, quod refert S. Paulus 1. Corinth. c. 1. ortum fuisse dissidium inter Christianos; gloriabatur enim unusquisque de suo ministro Baptismi; unde unus dicebat. Ego quidem sum Pauli; Alter: Ego autem Apollonis; Alius: Ego vero Cephae; & alter: Ego autem Christi; & sic videbantur adscribere virtutem Baptismi ministro, sive esset Paulus, sive Apollo, sive Cephas, sive Christus, unde Apostolus eos reprehendit sic: Divisus est Christus? Numquid Paulus crucifixus est pro vobis? aut in nomine Pauli baptizati estis? Ad tollendum itaque hoc schisma inter eos, ordinatum fuit, ut Minister non exprimeretur in propria persona, ne haberent occasionem gloriandi in Ministro, quo motu cessante in ecclesia latina adhibetur consueta Baptismi forma: Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti; quia verba hujus formae conformantur institutioni Christi, & significant Baptismum à ministro procedere tantum ministerialiter, non vero principaliter. ¶ Forma illa Chaldaeorum: Baptizatus es in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, de qua dubitatum fuit Romae ann. 1030. ut patet apud Nazarium tom. 8. opusc. 3. cas. 2. non est valida; quia per eam non exprimitur persona baptizandi, aut actio ministri, quod essentialiter requiritur ex D. Thom. in 3. part. q. 66. art. 5. ad 8. & aliis 69. quos citat Diana part. 10. tr. 16. resol. 92. Etsi Nazarius loc. cit. cas. 3. probabile putet praedictam formam, ut in substantialibus sufficientem, posse auctoritate Pontificis ad evitanda scandala tolerari. ¶

Ad essentialia formae Baptismi requiruntur quatuor necessariae necessitate sacramenti exprimenda, aliter nullum erit sacramentum. Primo debet exprimi persona, quae baptizatur, quod fit per ly Te. Secundo actio ipsius ministri baptizantis, quod fit per ly Baptizo. Tercio invocatio

Sanctissimae Trinitatis, quod fit per ly in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Quarto requiritur, ut exprimat ex decisione Zachariae Papae cap. Retulerunt de consec. dist. 4. praecisè verbis: Retulerunt. num. 1. qui, quod fuerit in eadem Provincia Sacerdos, qui latinam linguam penitus ignorabat, & dum baptizaret, nesciens latine loqui, infringens linguam diceret, Baptizo te in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. & ex cap. Si quis puerum 1. de Baptismo, ubi Alexander III. sic definit: Si quis puerum ter in aqua immerterit in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Amen, & non dixerit: Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen, non est puer baptizatus; & quod de essentia formae debeat dici in nomine & non in nominibus; ex quo ista vox non essentiae unitatem in tribus Personis significet, cujus tamen expressio ad validitatem Baptismi non minus est necessaria, quam expressio trium Personarum; ut habetur clare in cap. Eodem modo 81. de consecrat. dist. 4. ubi de mente Divi Hieronymi sic praecise dicitur: Non baptizatur in nominibus Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, sed in uno nomine, quo intelligitur Deus. Et idem sentit D. Augustinus lib. 2. contra Maximianum cap. 23. In nomine, inquit, non in nominibus: Hi enim tres unum sunt, & hi tres unus est Deus, & sic etiam Divus Thomas 3. part. sum. quest. 66. art. 5. ad 6. his verbis: Et si sint tria nomina personalia, trium Personarum; est tamen nomen unum essentialia. Virtus autem divina, quae operatur in Baptismo, ad essentialiam pertinere, & ideo dicitur in nomine, & non in nominibus. Et est communis Doctorum.

De aliis particulis in citata forma Baptismi usitatis, varii varia sentiunt Doctores. De pronome Ego dicunt Dicastillo tract. de Baptismo n. 130. Bonacina q. 2. punct. 3. & alii, non solum non esse de essentia formae Baptismi, sed etiam ejus omissionem esse ex se solum venialiter malam, cum pronomen Ego satis continetur in verbo Baptizo. Ast Gobat tract. 2. de baptismo n. 60. dicit non posse eorum responsum esse verum, nisi in lingua latina, nam dicit ipse, si in lingua germanica, vel gallica imitatur pronomen Ego, nullus efficitur sensus. De praepositione In negant Bonacina, & Dicastillo loc. cit. & alii esse de essentia formae Baptismi; et esse de essentia affirmant Scotus in 4. dist. 3. q. 2. Toletus lib. 2. cap. 1. Reginaldus lib. 23. cap. 1. n. 30. & plures alii, & per hoc recte ait Toletus peccatum esse mortale omittere praepositionem In. De conjunctione Et negant esse de essentia formae Baptismi Comitibus lib. 1. respons. moral. q. 9. Toletus, Gobat loc. cit. & alii, quia sepius omitterit conjunctionem Et in variis locutionibus, permanente immutato sensu ipsarum. Affirmant tamen Conradus, Vivaldus, Barthol. ab Angelo apud Dianam part. 2. tract. 16. Gabriel, Major, Reginaldus, Sylvestre & alii; quia alias non exprimeretur distinctio Personarum. Quidquid sit, in praxi debet forma consueta plene pronuntiar, nec potest sine gravi peccato omitti conjunctio Et ob periculum nullitatis Baptismi. De verbo Amen conveniunt communiter Doctores, quod non sit de essentia formae Baptismi, cum sine ipso omnia significata per formam salventur. Immo volunt fere omnes posse citra peccatum veniale omitti, cum in Rituali Romano non addatur, sicut additur verbis absolutionis, ut ipsum legenti pateat; unde ex istis facilliter cognoscitur, quamnam sint formae validae, quae invalidae, & quae dubiae.

Formae validae sunt. Primo valida, & semper tenenda, est forma consueta in ecclesia latina: Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Amen, quae valida, & licita est in quocumque idioma preferatur, sive latino, sive vulgati; Conc. Oxonien. cap. 16. & Gregor. III. Epist. 5. Secundo valida est, etsi venialiter illicita, haec forma; Ego te abluo in nomine & Ego te lavo & Ego baptizo Dominationem, vel Majestatem vestram in nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti. Layman l. 5. tom. 2. cap. 4. num. 6. Bonacina lib. 5. tom. 2. punct. 4. numer. 9. Busembaum; & La Croix lib. 6. part. 1. de Baptismo. dub. 2. num. 208. Tertio valida est ista: Ego te baptizo in nomine Patris Omnipotentis &c. Quarto valida est ista: Baptizo te Ego, vel te baptizo ego in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti ego te baptizo. Quinto valet ista ex ignorantia la-

enatis, & simplicitate sic prolata: Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Habetur expresse ex decisione Zachariae Papae cap. Retulerunt de consec. dist. 4. praecisè verbis: Retulerunt. num. 1. qui, quod fuerit in eadem Provincia Sacerdos, qui latinam linguam penitus ignorabat, & dum baptizaret, nesciens latine loqui, infringens linguam diceret, Baptizo te in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Ac per hoc sua R. F. consideravit esse repudiare, sed sanctissime frater, si ille qui baptizavit, non errorem introducens, aut heresim, sed pro sola ignorantia romana locutionis, infringendo linguam, ut supra fati sumus, baptizans dixisset, non potest consentire, ut denuo baptizetur. Sic praecise respondit Zacharias S. Bonifacio Archiepiscopo Moguntino, à quo super hac re fuerat consultus. Sexto valet ista: Ego te baptizo in nomine Patris, & in nomine Filii, & in nomine Spiritus Sancti. Sic declaravit Sac. Congr. Conc. in una Polonia a. Maji 1641. lib. 16. p. 519. apud C. Petram in constit. Innocent. IV. n. 32.

Formae invalidae sunt. Primo si dicatur: Ego te baptizo in nominibus Patris &c. quia non exprimitur Unitas Essentiae in tribus Personis, quae expressio ad valorem Baptismi ita necessario requiritur, sicut expressio trium Divinarum Personarum; cap. Eodem modo 81. de consec. dist. 4. Vide supra n. 2. Secundo, si dicatur: Ego te baptizo cum Patre, cum Filio, & cum Spiritu Sancto, quia variatur significatio, nam particula Cum significat societatem ministerii. Tercio si dicatur: Ego te baptizo ex parte Patris, ex parte Filii, & ex parte Spiritus Sancti, quia etiam variatur significatio, nam baptizans exprimitur non tamquam minister principalis, sed tamquam Procurator. Quarto si dicatur: Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & gratia Spiritus Sancti. Ego te baptizo in nomine Patris, per Filium in Spiritu Sancto. Ego te baptizo in nomine Dei Unius, & Trini; quia variatur significatio, & non fit expressio explicita trium Personarum, ut requiritur ex Matthaei ultimo, & ex Concil. Lateranensi cap. Firmiter, de Summa Trinitate, Florentino in decreto unionis Armenorum, & Tridentino sess. 7. can. 4. de Baptismo. Quinto si dicatur: Ego te baptizo in nomine Paternitatis, & Filiaitatis, & Spiritus Sancti; Ego te baptizo in nomine Dei Sancti, & variae Crucis. Ego te baptizo in nomine Matris &c. quia penitus variatur significatio requisita ex cit. Evangelio, & Concilio; & ex cap. Si revera 30. de consecratione. dist. 4. ex cap. Multi 82. de consec. ibidem, & ex cap. In Synodo 83. de consecrat. ibidem. Sexto si dicatur: Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, & Beatae Mariae Virginis, & omnium Sanctorum. Si intelligatur in nomine Beatae Mariae Virginis, & omnium Sanctorum baptizari, sicut in nomine Trinitatis, est forma penitus invalida; valet tamen, si per illam additionem petetur tantum intercessio Beatissimae Virginis, & omnium Sanctorum: sic in terminis resolvit S. Thomas 3. part. sum. quest. 66. art. 8. in corpor. & in 4. dist. 31. quest. 2. art. 2. quaestiuicula 3. in corpor. Septimo si dicatur: In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, praetermissis illis verbis: Ego te baptizo, quia non exprimitur actio abluendi: habetur clare in cap. Si quis puerum 1. de Baptismo. Vide supra n. 2. & in propositione. damnat. ab Alexandr. VIII. in ordine 27. his verbis: Valuit aliquando Baptismus sub hac forma collatus: In nomine Patris &c. praetermissis illis; Ego te baptizo. Octavo dicitur: Ego te baptizo in nomine Christi Jesu, Ego te baptizo in nomine Domini; cap. Si revera 30. de consec. dist. 4. cap. Multi sunt 82. de consecrat. ibidem, & cap. In Synodo 83. de consecrat. dist. 4. cap. Firmiter, de Summa Trinitate & cap. Si puerum 1. de Baptismo.

Nec valet obijcere, quod dicitur Act. 2. Baptizatur unusquisque vestrum in nomine Jesu Christi, & cap. 8. In nomine Jesu baptizabantur viri, & mulieres; & cap. 10. Jussit eos baptizari in nomine Jesu Christi. Non valet, inquam, quia vel responderetur, fuisse pro nunc permissum ex speciali dispensatione divina ad glorificandum magis SS. Nomen Jesu tempore primitivae ecclesiae Judaeis, atque Gentilibus summe exotum; nobis tamen nunc permissum non esse, eo quod cessa veritate causa bap-

tizandi hoc modo, ut respondet S. Thomas q. 66. art. 6. S. Bonaventura dist. 3. q. 2. Scotus in 4. dist. 3. quest. 2. Alensis 4. q. 8. membr. 3. art. 3. Ricard. dist. 3. quest. 3. art. 3. alii. Vel responderetur, ut respondent Bellarminus, Suarez, Vasquez, Coninch, Aversa, & alii recentiores, quod citati textus Actuum Apostolorum non debent intelligi, quod revera in primitiva ecclesia fuerit Baptismus administratus in solo nomine Christi; sed debent intelligi, quod Apostoli dederint, & administraverint Baptismum Christi, hoc est, institutum à Christo, & ejus auctor fuit Christus. Ex hoc enim, quod in illis textibus fiat mentio expressa de solo nomine Jesu Christi, non sequitur quod sint exclusae alicuae Divinae Personae, ut S. Cyprianus Epist. 73. explicans illud dictum Divi Petri Act. 2. his verbis: Baptizatur unusquisque vestrum in nomine Domini Jesu, ait: Jesu Christi mentionem facit Petrus, non quasi Patrem omiseret, sed ut Patri quoque Filium adjungeretur. Et juxta hunc sensum videtur procedere Divus Augustinus lib. 2. contra Maximianum cap. 17. qui etiam paritate adducta sic argumentatur ex alio Scripturae loco ad rem praesentem: Joan. primo habetur: Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil; & tamen per hoc non tollitur, quin Pater, & Spiritus Sanctus ad omnia ejus opera, utpote quae fuerunt ab extra, concurrerint; ergo ex eo quod dicitur: In nomine Christi baptizantur viri, & mulieres, & consimiliter in aliis locis, non tollitur quin fuerint baptizati in nomine etiam Patris, & Spiritus Sancti. Et haec secunda responsio ad citatos textus Actuum Apostolorum videtur magis consona veritati, quam prima dicens, quod Apostoli ex dispensatione divina baptizarent in solo nomine Christi, ut magis glorificaretur ejus nomen tunc omnibus exotum; quia ob obtinendum hunc finem exaltationis, & glorificationis nominis Jesu Christi non erat necessaria reticentia aliarum duarum Personarum, cum ex conjunctione expressionis ejusdem cum illis aequae reserasset glorificata ejus Divinitas, & exaltata ejus potentas, maxime si fuisset dictum: Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii ejus Jesu Christi, & Spiritus Sancti.

Nec valet obijcere canonem A quodam Judaeo 24. de consecratione dist. 4. ubi Nicolaus primus sic ait ad Balgaros: A quodam judaeo, nescitis utram christianam, vel pagano, multos in patria vestra baptizatos asseritis, & quid de his sit agendum consulitis. Hi profecto si in nomine Sanctae Trinitatis, vel tantum in Christi nomine, sicut in Actibus Apostolorum legimus, baptizati sunt (unum quippe, idemque est, ut Sanctus exponit Ambrosius) constat eos non esse denuo baptizandos. Non valet, inquam, quia ut dicit Divus Thomas q. 66. art. 6. ad ultimum, Nicolaus Papa, & Divus Ambrosius imitabantur allegatis testibus Actuum Apostolorum; & ideo juxta mox datam expositionem & responsum ad ipsos textus, responderet ad canonem Nicolai Papae, & auctoritatem Divi Ambrosii. Et si quis pertinaciter dicat, quod Nicolaus Papa vult in cit. canone esse validum Baptismum collatum in solo nomine Christi, exclusis aliis duabus Personis; tunc responderetur cum Vega in Trident. cap. 4. & aliis, Nicolaum loquutum fuisse ibi ut privatum Doctorem, non ut Pontificem decidentem; non enim ab eo requirebant Bulgari, an idem esset Baptisma collatum in nomine Sanctissimae Trinitatis, atque collatum solummodo in nomine Christi, sed solum illud consuebant, an validus esset Baptismus collatus à Judaeo quodam, cuius incerta erat religio. Proprio itaque ingenio respondit hic Papa is, de quibus non interrogabatur, ac sententiam suam, ut privatus doctor proponit de re non petita: quare quod addit de suo, non haberi potest ut formalis decisio, nec proinde aequalis vestre auctoritatis, ac decisionis expresse contrariae Papae Pelagii in cit. cap. Si revera 30. de consecrat. dist. 4. ubi sic praecise definit, Si revera hi de Haereticis, qui in locis sua dilectioni vicinis commorari dicuntur, solummodo in nomine Domini baptizatos fuisse forsitan constituerit, sine cogitanda dubitationis ambiguo, eos ad catholicam fidem venientes in Sanctae Trinitatis nomine baptizabis; & in cit. cap. Multi sunt 82. ibidem, in quo improbat Baptismum collatum in nomine solummodo Christi. Et eum, tantum

verum admittit, qui confertur in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, juxta preceptum datum a Christo ipsis Apostolis *Matthæi ultimo*, & decisi. *Pape Zachariæ cit. cap.* In Synodo 83. de consecr. dist. 4. ubi Concilium Anglicanum, in quo soluta fuerat hujusmodi solemnitas quaestio, relet, approbat, & confirmat, ibi: *In Synodo Anglorum decretum, firmiter preceptum, & diligenter demonstratum esse dignoscitur, quod quicumque sine invocatione Trinitatis merus fuerit, sacramentum regenerationis non haberet, quod omnino verum est, quia si merus in Fonte Baptismatis quis fuerit sine invocatione Trinitatis, perfectus Christianus non est, nisi in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti fuerit baptizatus. Hoc quoque observari in predicta synodo Sacerdotes voluerunt, ut qui vel unam de Trinitate Personam in Baptismo non nominaret, illud Baptisma esse verum non posset, quod pro certo et certum non est.* Immo S. Cyrilianus *Epist. 73.* mitatur quomodo quidam dicant valere Baptismum collatum in solo nomine Jesu Christi. *Ubi post Resurrectionem a Domino Apostoli ad gentes mittuntur, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti baptizari Gentiles jubentur. Quomodo ergo quidam dicunt foras extra ecclesiam, immo contra ecclesiam, modo in nomine Jesu Christi ubicumque, & quomodocumque Gentilem baptizatum, remissionem peccatorum consequi, quando ipse Christus Gentes baptizari jubet in plena, & adunata Trinitate? Idem docent S. Basiliius *lib. de Spiritu Sancto cap. 12.* in *fin. S. Damasenus lib. 4. de Fide cap. 10.* Sanctus Athanasius *3. contra Arianos paulo post medium, S. Chrysostomus homil. 16. in Epist. ad Bon. S. Fulgentius lib. de Incarnat. cap. 11. S. Leo Epist. cap. 3. S. Gregor. lib. 9. Epist. 61. S. Augustinus lib. 3. de Baptismo cap. 15. S. Hilarius, S. Isidorus, & alii Sancti Patres.**

44 *Forme dubia sunt. Primo si dicatur Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Secundo si dicatur: Ego te baptizo in Patre, & Filio, & Spiritu Sancto, vel in uno Deo Patre, Filio, & Spiritu Sancto.*

45 *Tertio si dicatur: Ego te baptizo in nomine Genitoris, Genitii, & Procedentis ab utroque, vel in nomine Ingentis, Genitii, & Doni, vel in nomine Creatoris, Redemptoris, & Sanctificatoris, vel in nomine Omnipotentis, Sapientis, & Boni, vel in nomine prima, secunde, & tertie Personæ S. Trinitatis. Quarto si dicatur: Ego te baptizo in nomine Spiritus Sancti, & Patris, & Filii, vel in nomine Filii, & Spiritus Sancti, & Patris. Quinto si dicatur: Ego Patris baptizo in nomine & Filii, & Spiritus Sancti.*

46 *Sexto si dicatur: Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, omittendo Sancti. Septimo si dicatur: Ego te baptizo nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, omittendo In. Unde baptizati in istis, & similibus formis dubiis, debent iterum rebaptizari suo conditione, dicendo v. gr. Si non es baptizatus; Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, textu expresso cap. De quibus dubium 2. de Baptismo, & ejus effectu.*

ARTICULUS VI.

Baptismus quoad ejus Ministerium.

SUMMARIUM.

- 1 *Baptismi Minister ordinarius ex officio, & solemniter cum solitis ecclesie caeremoniis est Papa in toto Orbe, Episcopus in sua diocesi, & Parochus in sua parochia, vel alius Sacerdos ab ipsis delegatus.*
- 2 *Asfertur ratio.*
- 3 *Diaconi, Subdiaconi, & alii Clerici inferiores non possunt ex vi sui muneris Baptismum solemniter cum solitis ecclesie caeremoniis administrare.*
- 4 *Unde isti si Baptismum solemniter ministrare audeant, Irregularitatem incurrunt.*
- 5 *Diaconi, quamvis non possint solemniter baptizare ex vi sua ordinationis.*
- 6 *Possunt tamen baptizare solemniter ex commissione Episcopi in defectu Sacerdotum.*

- 7 *Diaconus factus Parochus antequam sit Sacerdos potest solemniter baptizare secundum aliquos.*
- 8 *At verius non potest, secundum alios usque ad num. 10.*
- 9 *Quis in casu necessitatis sit valide minister Baptismi, & sine ea in quas penas incurrant contempores, ad num. 43.*
- 10 *Aut. supplementa interuntur, ad num. 46.*
- 11 *Ejusdem Aut. alia, ad num. 48.*

Minister Baptismi ordinarius ex officio, & solemniter administrandi cum solitis ecclesie caeremoniis, est Papa in toto Orbe, Episcopus in sua diocesi, & Parochus in sua parochia, vel alius Sacerdos ab ipsis delegatus, Clemens I. *Epist. 3. Concil. Florentini, in decreto Unionis, Conc. Mediolani. l. part. 2. tit. de Baptismo constit. M. lib. cap. 11. cap. Constat. 10. de consecr. dist. 4. Extratexto est, quia administratio Baptismi ex officio est actus pastoris, & per consequens requirit in administrante jurisdictionem ordinariam, vel delegatam; quam jurisdictionem ordinariam habet Papa in totum orbem, Episcopus in suam diocesim, & Parochus in suam parochiam; & jurisdictionem delegatam habent alii Sacerdotes juxta amplitudinem suæ commissionis, & delegationis. Diaconi autem, Subdiaconi, & alii Clerici inferiores non possunt ex vi sui muneris, & consecrationis Baptismum solemniter cum solitis ecclesie caeremoniis administrare. Clem. Papa. lib. 3. *Constit. 11. ibi: Sed neque reliquo Clerico baptizare permittimus, sed solum Episcopos, & Presbyteros ministrantibus illis Diaconis;* Conc. Eborac. *decr. 4. his verb. Decrevimus etiam, ut non nisi summa, & gravi urgente necessitate, Diaconus baptizet... ut juxta paternorum tenorem canonum hujus ordinis sacerdotali proprie convenire decrevit antiquis, & Concil. Londinens. l. cap. 3. his verbis; Adjuvamus etiam Ec. & non licet Diaconus baptizare... nisi duplici necessitate, videlicet, quia Sacerdos non potest, vel absens, vel stulte non vult, & mors imminet puero; & cap. Diaconus 13. dist. 93. Hinc cum illis baptizandi munus non competat, si Baptismum ministrare audeant, irregularitatem incurrunt; cap. Si quis baptizaverit 1. de Clerico non ordinat. ministrante.**

Quamvis Diaconus ex dictis non possit ex vi suæ ordinationis solemniter baptizare, ut clare etiam dicitur juxta Clemens Papa I. *8. Constit. cap. 46. his verbis: Jus non est Diacono, aut sacrificium offerre, aut baptizare; Potest tamen baptizare solemniter ex commissione Episcopi in defectu sacerdotum. Colligitur ex cap. Diaconus 13. dist. 93. ubi præcipitur, ne Diaconus absque Episcopo, vel Presbytero audeat baptizare: ibi: Absque Episcopo, vel Presbytero baptizare non audeat; ergo auctoritate ab Episcopo, vel Parocho sibi communicata poterit baptizare; & argument. a sensu contrario deducto, ut expresse Gloss. ibi: verb. Necessitas, & cap. Constat Baptisma 10. de consecr. dist. 4. Difficultas major est, an Diaconus factus Parochus antequam sit Sacerdos, possit licite baptizare absque alia commissione, & auctoritate; Gobat *tract. 2. Baptismi n. 138. tenet partem affirmativam, dicens hoc ipso quod Episcopus tali Diacono conferat canonice beneficium parochiale, conferre quoque, ut sanè potest, Jus tam libere in sua parochia augendi numerum christianorum, quàm si esset jura Sacerdos. Ultraquam quod Doctores tribuentes Parocho Jus ordinarium baptizandi non addunt hanc restrictionem: Si sit Sacerdos. Tum quia, ut colligitur ex pontificali romano, tempore ordinationis Diaconorum dicitur ipsis; Diaconum oportet ministrare, baptizare & predicare, atque potest talis Parochus sine ulteriori commissione predicare; ergo, & baptizare, sic Gobat. cit. quem videntur sequi Stephanus *tract. 5. disp. 2. dub. 3. & La Croix lib. 6. part. 1. de Baptismo n. 276. Eminentissimo tamen Petra in Constit. 1. Gregorio XI. num. 26. verius videtur, Parochum non Presbyterum, quamvis Diaconum, Baptismum solemniter ministrare non posse, quia, dicit ipse, administratio Baptismi Diaconi delegari non valet, nisi deficientibus Presbyteris; proinde etsi Parochus ex officio illud ministrare valeat, si Presbyter sit, (qui quemadmodum licite ministrat cum***

licentia Episcopi, ita etiam ex officio uti Parochus;) Secus autem dicendum erit de Diacono, cui sicut non licite delegatur baptizandi facultas extantibus Presbyteris, ita ex titulo Parochi non aliàs solemniter baptizare poterit, nisi ob defectum Presbyterorum; quod etiam ex Concilio *Illiberit. canon. 77. colligit Gonzalez. cap. 1. de Clerico non ordinat. ministrant. n. 15. in fine*, ubi quod Diaconus populum regens illicite Baptismum ministrat; Et Sac. Congreg. Concil. absolutionem (id est dispensationem) ab Irregularitate ad cautelam concessit Parocho Diacono, qui Baptismum bona fide ministraverat. *In Cremonens. absolut. 2. Dec. 1679.* Et huic potius videtur adhaerendum, quia si auctoritate Sac. Congreg. Concil. fuit ad cautelam absolutus, id est dispensatus ab Irregularitate Parochus Diaconus, qui Baptismum ministraverat bona fide, à fortiori pro certo Irregularitatem incurrat, & consequenter erit dispensandus Parochus Diaconus, qui mala fide, seu propter temeritatem, loquitur textus *cap. 1. de Clerico non ordinato ministrant. solemniter Baptismum administrat.* Eo vel maxime, quod sub nimis urgentibus verbis inhibeat uti à sacris canonibus administratio solemniter Baptismi ipsis Diaconis, ut patet n. antecedenti in *cit. Concilio Eboracensi decr. 4. ibi: Decrevimus etiam, ut non nisi summa, & gravi urgente necessitate, Diaconus baptizet, & in Concilio Londinens. l. cap. 3. ibi: Adjuvamus etiam, ut non licet Diaconibus baptizare, nisi duplici necessitate, videlicet quia sacerdos non potest, vel absens, vel stulte non vult, & mors imminet puero, & cap. Diaconus 13. dist. 93. ibi: Absque Episcopo, vel Presbytero baptizare non audeat, & cap. Constat Baptisma 10. de consecr. ibi: Constat Baptisma solum sacerdotibus esse tractandum, ejusdem ministerium nec ipsis Diaconis explorare est licitum, absque Episcopo, vel Presbytero, nisi hi procul absentibus ultima languor necessitas cogat.*

In casu necessitatis, videlicet in probabili periculo, quod quis possit mori sine Baptismo, nisi statim baptizetur, validus simul, & licitus minister Baptismi est quilibet homo usum rationis habens, debitam materiam, & formam adhibens cum intentione faciendi id, quod ecclesia intendit, sive Sacerdos sit, sive Diaconus, sive simplex Clericus, sive Laicus, sive Vir, sive Fœmina, sive Paganus, sive Judeus, sive Hæreticus, sive excommunicatus, est definitum in cap. Firmiter, de summa Trinitate, & cap. Romanus 22. & cap. A quodam Judæo 24. de consecr. dist. 4. & in Concilio Florentino in Decreto unionis Armenor. ibi: *Minister hujus sacramenti est Sacerdos, cui ex officio competit baptizare, in casu autem necessitatis, non solum Sacerdos, vel Diaconus, sed etiam laicus, & mulier, immo etiam baptizatus, & hæreticus baptizare potest, dummodo formam servet ecclesie, & facere intendat quod facit ecclesia. Quinimo etiam extra casum necessitatis validus est Baptismus collatus à quocumque etiam hæretico, & pagano; ut communiter tenent Doctores, quia Nocolaus Papa in *cit. cap. A quodam Judæo* statuit, Baptismum à Judæo sub legitima forma collatum, esse validum, nulla facta mentione necessitatis, & sic etiam nulla facta mentione necessitatis definit Concilium Tridentinum *sess. 7. can. 4. de Baptismo, ibi: Si quis dixerit Baptismum, qui etiam datur ab hæretico in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, cum intentione faciendi, quod facit ecclesia, non esse verum Baptismum, & anathema sit.* Et in cap. Ventum est 18. *caus. 1. & cap. Qui in quolibet 10. caus. 1. quest. 7. adultus qui voluntarie recipit Baptismum ab hæretico, declarat validum irregularis, sed non invalide baptizatus. Adde quod valde sunt baptizati, ita ut neque sub conditione sint iterum baptizandi, etiam qui sunt baptizati ab hæreticis, & signanter à Calvinistis, qui negant Baptismum sacramentum esse, conferre gratiam, & justificare, & remittere peccatum, ut cum pluribus Theologis consultis, & articulo pro rei gravitate mature discusso de mente Sandissimi declaravit Sacra Congregatio Concilii apud Fagnan. l. 1. *Decret. in cap. Quoniam 13. constitut. num. 24. & universim sanxit ecclesia, hæreticos ad fidem Catholicam conversos non esse rebaptizandos cap. Ostenditur, cap. Hi de quibus; cap. Nullus autem sive Hæreticus, de***

consecr. dist. 4. Quod omnes ad fidem conversos non esse rebaptizandos, nisi adsit probabile dubium invaliditatis Baptismi, respondit Sac. Congreg. Concil. in *dubio Baptismi 27. Martii 1683.*

Qui notas adjecit novissimæ editioni Romanae, anno 1767. hæc habet: *Numquam Calvinista negorunt, Baptisma Sacramentum esse; nihil enim apud ipsos solemnius, quam duo duntaxat Sacramenta suscipere, Baptisma videlicet, & Conam. Equidem Baptismum necessarium necessitate mediæ ad salutem non esse inficiantur, ut patet ex Calv. l. 4. *Instit. cap. 15. num. 22. pag. 488.* Sic ille; Prosper Fagnanus *loc. cit. à P. Ferraris affirmat, quod cum decreto Concilii Tridentini can. 4. sess. 7. de Baptismo definitum sit, ut si quis dixerit Baptismum, qui etiam ab hæretico datur in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, cum intentione faciendi quod facit ecclesia, non esse verum Baptisma, anathema sit; magis noperè hæsitatum est de Baptismo Calvinistarum; nam cum hi nullam vim, efficaciam, ac virtutem tribuant Baptismo, videbatur illis deesse intentio, saltem universalis, faciendi quod facit ecclesia. Et tamen cum pluribus Theologis consultis, & articulo pro rei gravitate mature discusso, Sac. Congreg. Concil. auctoritate sibi tributa censuit baptizatos à Calvinistis vere baptizatos esse, ut iterum baptizandi non sint etiam sub conditione, si non sint baptizati. Concilium ergo etsi generaliter dicat Baptismum hæreticorum esse verum Baptisma, si habeant intentionem faciendi quod facit ecclesia, tamen non aperit qualis esse debeat hujusmodi intentio, & an in hæreticis Calvinistis eadem intentio concurrat, necne, sed Sac. Congr. ita declaravit. Hæc Fagnanus. Verum licet hæretici Calvinistæ, cum baptizant, veram habeant intentionem faciendi quod facit ecclesia, prout declaravit Sac. Congr. immo S. Pius V. ad quem controversia delata est, *Bened. XIV. de Synodo lib. 7. cap. 6. n. 9.* adhuc tamen stat, eos nullam vim, efficaciam, ac virtutem tribuere Baptismo, quod tantam olim hæsitandi ansam dedit. Nihil igitur mirum, si P. Ferraris absolute asserat, Calvinistas negare Baptismum sacramentum esse, conferre gratiam, justificare, ac remittere peccatum, ut constat ex ipso Calvino *lib. 2. Instit. cap. 10. §. 5. & lib. 4. cap. 14. §. 14. & 22.* Quod eo minus absolum videri debeat, quia, ut P. Gordonus in *tabul. chronol. sec. 16. cap. 15. de Calvinistis, 90. Calvinismi errore, observat, Calvinus dum septem sacramenta ad duorum numerum redigit, prope accedit ad Archonticorum septem sacramentum prorsus aversantem; & quidem eo propius, quo illa ipsa duo, quæ retinet, sacramenta pluribus modis ita depravat, ac laniat, ut parum absit, quin ea penitus deleverit; Gord. l. c. *sec. 2. cap. 32. de Archonticis.* Ad solum enim Baptismum, de quo agitur nunc, coercendo sermonem, tenet Calvinus 1. Baptismum non esse ad salutem necessarium, 2. Deficiente aqua illum alio quovis liquore conferri posse, 3. Baptismi formam non esse aliam nisi concionem, 4. Rebaptizandos esse quoque non fuerunt à ministris baptizati, 5. Baptismo hominem reddi impeccabilem, & damnationis expertem, 6. Pœnitentiam peccatorum in Baptismi recordatione sitam esse, 7. Christi Baptismum & Joannis eundem esse, 8. Omnes baptismi caeremonias esse contemnendas.***

In fideles ad fidem conversi in locis Infidelium, ubi non adsunt nec Episcopi, nec Parochi, possunt licite baptizari, etiam solemniter, & extra casum necessitatis, à Missionariis, quibus specialis ad hoc facultas concedi solet, ut ex concessione Pauli III. & Sancti Pii V. pro Missionariis apud Indos tradit *Vassues in summa verb. Baptismus 3. n. 14. Vericelli de Apost. Missionariis tit. 6. At si ibi adsint Episcopi, sive Parochi, ipsis non licet solemniter, & extra casum necessitatis baptizare, ut in terminis respondit Sac. Congr. Conc. in *Manillen. Baptismi 5. Julii 1581. in qua fuit rejecta instantia cujusdam Missionarii in Insulis Philippinis petentis facultatem sibi soli concedi baptizandi Infideles inibi conversos, cum ibi & extent Episcopi, & Parochi. Et à fortiori non licet ibi, nec aliis baptizare Infideles ad fidem conversos in locis christianorum, cum hoc spectet ad Episcopum, & ipso impedito, vel nolente, ad Parochum domicilii ipsius Infide-**